

מקור המאמר בזוהר פריטות בהר דף ח' ע"ב

בַּיּוֹם דְּשִׁבְתָּא, בָּסְעֻדָּתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח) אֶזְרָחָתָא תְּתַעֲגָג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאי. דְּהָהִיא שְׁעַתָּא אַתְּגַלְיָא עַתִּיקָא קְדִישָׁא, וּכְלָהו עַלְמִין בְּחִדּוֹתָא, וּשְׁלִימָיו וּחִדּוֹתָא דְּעַתִּיקָא עַבְדִּין, וָסְעֻדָּתָא דִילִיה הָוָא וְדָאי.

בָּסְעֻדָּתָא תְּלִיתָה דְּשִׁבְתָּא, כְּתִיב וְהַאֲכָלָתִיךְ נְחָלָת יַעֲקֹב אָבֵיךְ. דָא הִיא סְעֻדָּתָא דִזְעִיר אָפִין, דְּהַוִּי בְּשִׁלְמִוּתָא. וּכְלָהו שִׁיתָא יוֹמִין, מִהָּוָא שְׁלִימָיו מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בָּר נְשׁ לְמַחְדִּי בָּסְעֻדָּתִיהִי, וְלֹא שְׁלָמָא אַלְין סְעֻדָּתִי, דְּאַינְזָן סְעֻדָּתִי מִהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דִזְרָעָא קְדִישָׁא דִיְשָׂרָאֵל, דִי מִהִימְנוֹתָא עַלְאָה, דְּהָא דִילְהָזָן הָיא, וְלֹא דַעֲמִין עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּות. וּבְגִינִּי בְּךָ אָמָר, (שםoth לא) בְּגִינִּי וּבְין בְּגִינִּי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֹוי, בָּסְעֻדָּתִי אַלְין, אַשְׁתָּמוֹדָעָן יִשְׂרָאֵל, דְּאַינְזָן בְּגִינִּי מְלָכָא. דְּאַינְזָן מִהִיכְלָא דְמְלָכָא, דְּאַינְזָן בְּגִינִּי מִהִימְנוֹתָא, וּמְאָן דְּפָגִים חָד סְעֻדָּתָא מְנִיהָן, אַחֲרֵי פְּגִימָתָא לְעַילָּא, נְזָעִים יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשְׁהָם מִהִיכְלָל הַמֶּלֶךְ וְשְׁהָם בְּנֵי הָאָמוֹנה, וְמַי שְׁפָוגָם סְעֻדָּה אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה אֶת עַצְמוֹ שְׁאַינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִyon, שְׁאַינוֹ מִבְּנֵי

בַּיּוֹם הַשְּׁבַת, בָּסְעֻדָּה הַשְׁנִיה כְּתִיב אֶזְרָחָתָא תְּתַעֲגָג עַל הָ, עַל הָ וְדָאי. שְׁאוֹתָה שְׁעה נְגַלָּה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ, וְכָל הַעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַשְּׁלִימוֹת וְהַחֲדָה שֶׁל הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׁים, וְזֹהָי סְעֻדָּתוֹ וְדָאי.

בָּסְעֻדָּה הַשְׁלִישִׁית שֶׁל שְׁבָת כְּתִיב וְהַאֲכָלָתִיךְ נְחָלָת יַעֲקֹב אָבֵיךְ. זֹהָי הַסְּעֻדָּה שֶׁל זְעִיר אָנְפִין שַׁהְוָא בְּשִׁלְמָוֹת. וְכָל שְׁשָׁת הַיָּמִים מִאַתָּה שְׁלִimoת שְׁלִimoת מִתְּבָרְכִים. וְצִרְיךְ אָדָם לְשָׁמַח בָּסְעֻדָּתוֹ וְלַהֲשִׁlimים הַסְּעֻודָות הַלְלוֹי, שְׁהָן סְעֻודָות הָאָמוֹנה הַשְּׁלִמה שֶׁל זָרָע קָדוֹש שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שַׁהְאָמוֹנה הַעַלְיוֹנָה הִיא שְׁלָהָם וְלֹא שֶׁל עַמִּים עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּות. וּמְשׁוּם כֶּךְ אָמָר, (שםoth לא) בְּגִינִּי וּבְין בְּגִינִּי יִשְׂרָאֵל.

בָּא וּרְאָה, בָּסְעֻודָות הַלְלוֹי נְזָעִים יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשְׁהָם מִהִיכְלָל הַמֶּלֶךְ וְשְׁהָם בְּנֵי הָאָמוֹנה, וְמַי שְׁפָוגָם סְעֻדָּה אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה פָּגָם לְמַעַלָּה, וְמִרְאָה אֶת עַצְמוֹ שְׁאַינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִyon, שְׁאַינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונוחנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הימים והחגים ציריך אדם לשמה ולשמה את העניים, ואם הוא שמה לבודו ולא נתן לעניים - עונשו רב, שהרי לבודו שמה, ולא נתן שמה לאחר. עליו כתוב (מלachi ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגייכם. ואם הוא שמה בשבת, אף על גב שלא ניתן לאחר - לא נוחנים עליו עונש כבשאר הימים והחגים, שכתוב פרש חגייכם. אמר פרש חגייכם, ולא פרש שבתכם. וכותב (ישעה א) חדשיכם ומוציאיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומশום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשם שכל האמונה נמצאת בשבת, נוחנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליה, נשמה שכל השלמות בה, כדוגמת העולם הבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

ואחוי גריםיה דלאו מבני מלכਆ עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלךआ הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עלייה חומרא דתלת מלין, דינא רגיהם וגוי.

וთא חי, בכלהו שאר זמנים וחגין, בשי בר נש לחדי, ול%;"> מהדי למסכני.iae ויאי הוא חדי בלהודוי, ולא יהיב למסכני, עונשיה סגי, דהא בלהודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עלייה כתיב, (מלachi ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגייכם.iae ויאי איהו בשbeta חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עלייה עונשא, כשאר זמנים וחגין, כתיב פרש חגייכם. פרש חגייכם קאמר, ולא פרש שבתכם. ובתיב (ישעה א) חדשיכם ומוציאיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך כתיב, בין ובין בני ישראל. ומשם דכל מהימנותא אשתח בשbeta, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדזגמא דעלמא דאתה. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקידושא בריך הוא. שמא דאייה שלים מכל סטרוי. הבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

אמר רבי יוסף, וקדאי כך הוא. ווי ליה לבר נש,
دلא אשלים חדותא דמלכא קדיישא. ומאן
חדותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא.
סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו
חו על חרו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרו אביהו, וכל בגין
ינזון, מה דלאו הבי בכל ישאר חgin
וימני. בהדין יומא, חייביא דגיהם נייחין. בהדין
יומא, כל דיגין אתביבין, ולא מתרין בעלמא.
בהדין יומא אוריתא מתעטרא בעטירין שלימין.
בזה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעולם. ביום זהה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסף, וקדאי כה הוא.
אויל לאדם שלא משלים את
שמחה המלך הקדוש. ומהי
שמחתו? אילו שלש הסעודות
של האמונה, סעודות
שאברהם יצחק ויעקב
כלולים בהם, וכלם שמחה
על שמחה, אמונה שלמה
מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מתעטרים
הآבות, וכל הבנים יונקים,
מה שאין כן בכל שאר
ההגים והזמנים. ביום זהה
רשעי ה Gehen נחים. ביום
זה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 264)

(ווער חלק ג' דף קנ"ב).

(שם דף רמ"ד):

(שם, ברעה מהימנא, דף רנ"ד)

(תקוני ווער במקומה דף י"ד).

או"ר איהו ר"ז כי, דההוא אור דאטמר ביה ולכל בני ישראל היה אור במושבותם, בגונא דא בגולותה בתראה הזרה ביה ר"ז, דאיהו אור דפוקנה בתריתא לקים כימי צאתך מארץ מצרים אראננו נפלאות.

ובולחו גלון לאנון דחמאן באורח דאוריתא באורך קשות. (ווער חלק ג' דף ו).

ולית לך מלה באוריתא, דלא רשים בה שמא קדיישא עלאה, דסיטים ונלייא. בגוני בה, סתמי דאוריתא, קדיישי עליונין יורtin לה, ואתגלויא בשאר בני עולם. (ווער חלק ג' דף ע"ב).

ב) גליה ורzion דאוריתא יחו יהו תואמים

במה חביבון איןון ملي דאוריתא. דכל מלה ומלה דאוריתא אית ביה רzion עלאין קדרישין. וזה אטמר דבדר יהב קודשא בריך הוא א/orיתא לשישראל, כל גינויין עלאין קדרישין כלחו יהב להו (וכלהו בא/orיתא, וכלהו א/orיבבו להו לישראל בשעתא הקבילה אוריתא בסיני). (ווער חלק א' דף קפ"ג).

בכל איןון מלין כי רzion וסתורין באסקופא (נ"א באסקופא) דא, דאיהו מליא מכלא.

(ווער חלק ב' דף פ"ג):

ולית לך מלה בא/orיתא דלאו אית בה רzion עלאין וקדיישין, וארכין לבני נשא לאתתקפה בהו.

(ווער חלק א' דף ר"א).

כל הדברים כי גם בפסיטים לא נמצא ידינו ורגלינו בלתי סעד המקבלים, ואלהם נברע אפים ויפתח לנו בכל אלה העינים.